

IZLOŽBA JOSIPA PINATROSTMANNNA 'DUBROVNIK IZ SVETOG JAKOVA S DVIJE PALME'

Ideju sam dobio prije 60 godina, u redu za marendu

➔ Prije 60 godina, jedna susjeda mi je došla i rekla: 'Ajme Pino, dobro sam te trefila! Čula sam da lijepo pengaš, hoćeš mi napengati jedan Dubrovnik iz Svetog Jakova, ono, s dvije palme?!

Josip Pino Trostmann ili kako su ga neki nazvali "najdubrovačkim" slikarom, u sklopu 69. dubrovačkih ljetnih igara, u atriju palače Sponza upravo je otvorio svoju rođendansku izložbu "Dubrovnik iz Svetog Jakova s dvije palme" koja ostaje otvorena do 4. kolovoza.

BRUNO LUCIĆ

•• Kako je došlo do izložbe "Dubrovnik iz Svetoga Jakova s dvije palme"?

U osmom razredu gimnazije imao sam 30 knjiga u izdanju UNESCO-a o koloristima. U Umjetničkoj sam galeriji gledao izložbu Ede Murtića, apstraktne slike. Osim Murtića i tih knjiga, drugi svijet u Dubrovniku niti je znao niti mario za Murtića ni za takve knjige. Meni se prije 60 godina dogodilo nešto preko velikog odmora. Gimnazija je kao i sada bila na Pločama, pošao sam uzeti sendvič, marendu i čekao sam red. Jedna susjeda je došla i rekla: "Ajme Pino, dobro sam te trefila! Čula sam da lijepo pengaš, hoćeš mi napengati jedan Dubrovnik iz Svetog Jakova?!" Ostao sam bez riječi, a ona je nastavila: "Ma ono s dvije palme..." Po Gradu sam tada gledao knjižare, turizam je bio jak i u knjižarama je bilo moguće kupiti male uljane radove poštenih amatera koji su prikazivali Dubrovnik s plavičastim lijepim nebom, sa šarenim cvijećem, s trudom da se mora ukažu i zidine. Da površina mora i svega toga ne bi bila prazna, još su tu obično bile dvije palme. Kad mi je susjeda rekla što hoće, ona je bila vrlo precizna! U doba kad sam upoznao sinteze Matissea, Picassa ili Murtića, to mi je bilo

tako uvredljivo da sam se namrštio i stisnutih zuba rekao kako to ne znam raditi. Tada je moja sugovornica utrnula, okrenula se bez riječi i pošla! Išao sam ja u Sveti Jakov i slikao sam to na svoj način, a ne da mi netko reče daj mi fotografski prikaz...

Beskonačnost je živa panika

•• Kako se to nastavilo?
 - Prestao sam i to, ali eto, vrag je htio da mi u toj "vražjoj" Jugoslaviji Tito omogućiti stan u zgradi u Svetom Jakovu. To je takav vidik da ti mozak stane, bolje nego u hotelima u Svetom Jakovu! Izjutra sam mogao pogledati sasvim prema istoku Cavtat, pa preko horizonta ispod Lokrum, a prema zapadu Grad. Ujutro,

Nogometna pamet trebala bi nam i u ekonomiji

Pratite li utakmice Svjetskog nogometnog prvenstva?
 - Pratim naše. Dobio sam neki svijet koji dosad takav nije bio – hrvatski nogomet. Ne mogu doći sebi! Ne mogu shvatiti tu borbenost, to mi je sve oprečno onome kako se naša omladina ponaša. Mi starci, ili sredovječni puni smo neke bezvoljnosti, ovo je gotovo kao vojska organizirano i borbeno. Oduševio sam se. Prije svega cijenim pamet u tom nogometu koja je borbenost usmjerila na pobjedu. Tako bi pamet trebala voditi nas u borbenost za bolju ekonomiju.

podne, navečer, proljeće, ljeto, sunce ovako, onako, oblačno, oluje, grmljavina – tu nema prestanka! Svaki put je drugi doživljaj Dubrovnik! Već sam 40 godina stanovnik Svetog Jakova, skupilo se tih slika. Prvi put u životu sam se odlučio da saberem neke iz prošlosti, većinom one današnje s tom temom "Dubrovnik iz Svetog Jakova", a ono "s dvije palme" sam dodao iz poštovanja prema gospođi! Izložba je odlična i prvi put u životu imam tematsku izložbu. Dakle, tema je Dubrovnik. Inače, do sad sam imao i cestu, i nebo, i more, i vrt, i kuću, i planinu... Ovog sam puta izvukao jedan određeni motiv i naslovio ga. Da se pohvalim, kao čovjek od 80 godina u odmaku od 60 godina

od tog događaja mogu promisljati da je ta susjeda bila dobronamjerna, vjerojatno je u razgovoru s mojom materom čula da se bavim slikarstvom i da to volim, pa je išla naručiti sliku. Bila je dobronamjerna, ali me malo prstom u oko ubola s tim diktatom što moram prikazati!

•• S obzirom na tolike godine života, koliko se radujete životu, kako gledate na njega?
 - Jedino mi je žao što nema Boga. To me jako žalosti. Inače sam u osnovnoj školi služio misu na latinskom, ali tokom razvoja neke se stvari nisu mogli poklopiti tako da ja ne vjerujem da ima objašnjenja zašto ljudi pate, bježe od rata u druge zemlje... Govore

Prvi put u životu sam se odlučio sabrati neke slike iz prošlosti, većinom one današnje s temom "Dubrovnik iz Svetog Jakova", a ono "s dvije palme" sam dodao iz poštovanja prema gospođi ŽELJKO TUTNJEVIĆ/DV

nam: Bog vas kuša! Pa čekaj, ako je svemoguć i zna kakav je tko, ne štima mi cijela priča? Kad pogledam osmicu odnosno onaj znak za beskonačnost – onda se zbunim i onda počnem vjerovati u Boga. Niti se zove Allah, niti Isus Krist, nego su neke sile veće od nas. Jesu li one uopće ustrojene ili ne? Kad riješimo beskonačnost sve ćemo riješiti. Mi smo rođeni taj dan, a umrli smo taj. Nogometno igralište počinje tu, a završava tu. Soba počinje tu, a završava tu. Učimo se da se dignemo u osam i da legnemo u osam navečer, sve je određeno brojem i može se mjeriti. E pa pojam beskonačnosti je živa panika, zar ne?!

•• Jeste li optimist, pesimist ili pak realist?
 - Najmanje realist! (smijeh) Za mene je polupuna čaša, nikad nije poluprazna! Stopostotni sam optimist, priroda je optimist... Pričaju da je možemo razrušiti! Ma to su ludosti! Možeš razrušiti planet, ali ta osmica je malo veća od planeta!

•• S obzirom na to da ste u dobroj snazi, bit će još izložbi. Što dalje pripremate?
 - Moram samo obećati da ću živjeti još sto godina. (smijeh) •

Najmanje sam realist! Za mene je polupuna čaša, nikad nije poluprazna! Stopostotni sam optimist, priroda je optimist... Pričaju da je možemo razrušiti! Ma to su ludosti!